

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

Sectio III. [i.e. II.] De revocationibus Oraculorum factis à Gregorio XV. & ab
Urbano VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

supr. noſter Lezan. *Tom. 1. ſumm. cap. 3. num. 21.* & alij communiter. In odioſis enim reſtriſione utendum eſt, ſicut & in favorabilibus extenſione. Et revera licet gratiæ oretenus factæ ſint privilegia; tamen in communi, & propriâ ſignificatione hujus vocis *Privilegia* non veniunt intelligenda oracula, niſi addatur *oretenus conſeſſa*, ſiquidem in rigore ſermonis, & in acceptione communi, ſub nomine privilegij, ſolùm ſignificantur privilegia ſcripta, ut notavit Pelizarius *Tract. 8. cap. 1. ſect. 1. q. 9.* & alij. Suppoſitis requiſitis ad valorem privilegij, de quibus fuſè diximus *diſp. 2. ſect. 3.*

567. 3. Dico ſecundo, Privilegia Bullata differunt ab oraculis in hoc, quod illa neceſſariò requirunt ſcripturam, manu Papæ ſubſcriptam, vel juxta ſtylum Curie Romanæ, in ſignatura ſolent notari; oracula verò id non requirunt, ſed ſolùm ut conſtet, quod oretenus fuerunt conſeſſa. Unde ſi duo teſtes conſeſſioni adſuerunt; etiam pro foro exteriori valebunt; ſi minus pro foro tantum interno. Inſuper *Leo X.* conſeſſit, ſeu declaravit pro Fratibus Minoribus, ut poſſint ſecura conſcientia uti, & ſui omnibus conſeſſis ſibi à Sede Apoſtolica, prout in libris Ordinis reperiuntur; ſic *Rodrig. Tom. 1. q. 7. art. 5.* & *Tom. 3. quaſt. 22. art. 1. & 3.* Hieronym. *Rodr. reſp. 117.* Bordon. de *Oracul. reſol. 31. q. 1. n. 1.* Donat. *Tract. 15. de Oracul. q. 2. n. 6.*

568. 4. Eſt, & alia differentia inter vivæ vocis oracula, & privilegia Bullata, ex qua facile cognoscetur, qualis ſit gratia conſeſſa; nempe, quod in privilegio Bullato ipſemet Papa loquitur: In Ora-

culo autem loquitur tertia perſona, referens, & atteſtans, quid Papa conſeſſerit, ut conſtat ex Oraculis, quæ adducuntur ab Authoribus, præcipuè à *Rodrig. in ſuo Bullario.*

SECTIO II.

De revocatione Oraculorum.

1. PRO complemento hujus materiæ 569. repetere licet nonnulla, quæ diximus de Oraculis *diſp. 2. ſect. 3. à num. 8.* ſit primum *Gregor. XV.* ſub anno 1622. revocari omnes conſeſſiones uſque tunc, oretenus factas per ſuos Anteceſſores, *Conſt. 17. incipit: Romanus Pontifex,* habeturque in 4. *Tom. Bullarj Cherubini.* Rurſus, eandem revocationem iterum produxit *Vrbani VIII. Conſtitut. 9. in appendice die 11. Aprilis anno 1631.* ut in Bullario magno. Sed hoc fuit diſcrimen inter has revocatorias, quod in revocatoria *Gregorj* excepta ſunt vivæ vocis Oracula, quæ manu propriâ alicujus Cardinalis ſubſcripta invenirentur: Et quæ ad inſtantiam Regum erant conſeſſa: At *Vrbani VIII.* hæc etiam revocavit; ſed poſtea idem *Vrbani* in alia *Conſtitutione 29.* in appendice, incipiente: *Aliaſ ſelic. recordat.* hunc temperavit rigorem, declarans, prædictam ſuam revocationem, non comprehendere oracula expedita, per illos Officiales, quibus ratione munerum ſuorum antea de ſummi Pontificis Oraculo, fides haberi ſolebat; ut videre eſt apud *Peirinum, Lezanam, Donatum, & alios.*

2. Hujusmodi Officiales ſunt multi, & varij, prout adnotatur in Extravagant. 570.

Dd

gant.

gant. *Ad regimen*, de Præbend. & Dignitatibus. in 6. ubi relatio fit Officialium Sedis Apostolicæ, videlicet, Camerarij, Vicecancellarij, Notariorum, Auditorum literarum contradicatarum, & Apostolici Palatii caularum Auditorum, Correctorum, & scriptorum literarum Apostolicarum, ac Pœnitentiarij præfatæ Sedis, ac Abreviatorum, necnon commensalium, & aliorum, quorumlibet Capellanorum Sedis ejusdem, & etiam quorumcunque legatorum, sive Nunciorum, ac in terris Ecclesiæ Romanæ Rectorum, & Thesaurariorum, &c. vide *ibi*; de quibus singulis agit Cardinalis Tusch. *verb. Officialis. Conclus. 82. num. 6. & 16.*

571. 3. Similiter sub nomine horum Officialium, seu Ministrorum Papæ, veniunt intelligendi Eminentissimi Cardinales Protectores Ordinum, illorumque assertis, sine dubio, credendum est. Nam licet in dicto Capite *Ad regimen* non numerentur ut Officiales Papæ, tamen in Religionem sibi commissam, jurisdictionem exercent tanquam Ministri Papæ, ac nomine, & auctoritate ipsius Papæ, qui est omnium Religionum generalissimus Superior; & licet administrando justitiam, teneantur servare Regulas, & statuta Ordinum, quos dicti Eminentissimi gubernant, habent tamen super illos superintendentiam, & auctoritatem à Domino Papa, sive scripto, sive voce, aut consuetudine, quod ad intentum parum refert. Secus autem dicendum est in his, quæ non concernunt Religiones, quas protegunt; sic Peirinus in *Formulario Prælatorum Regular. litt. Z. cap. 3. in appendic. 4. ad Urban. VIII. Donat.*

Tract. 16. de Oracul. g. 12. & satis ad mentem Urban. VIII.

SECTIO III.

De aliquibus exceptionibus.

Circa præfatas revocationes *Gregor. XV. & Urbani VIII.* admittunt Authores aliquas exceptiones, & licet de illis non pauca dicta sint, citata *disput. 7. sect. 3.* per totam, præcipuè à *num. 10.* attamen ne manca hæc disputatio appareat, placuit aliqua ex *ibi* dictis repetere, & hic addere *ibidem* omiffa.

1. Igitur dicendum est *primò*, cum 572. communi sententia non comprehenduntur sub dictis revocationibus Oracula, quæ sunt meræ declarationes, sive Decretorum Concilii Tridentini, sive Constitutionum Apostolicarum, aut Mendicantium privilegiorum: Nam solum revocantur gratiæ, quæ aliquam facultatem concedebant, ut constat ex ipsis revocatoriis, & ex sine potissimo illarum, qui fuit annullate Oracula, quæ finistrâ interpretatione ad non extendenda, extendebantur, in detrimentum Ecclesiasticæ disciplinæ, prout videre est in præmio dictarum revocatoriarum. Declarationes autem per viva vocis Oracula factæ à Summis Pontificibus, ut à *Pio V.* circa Tridentinum, & similes, non sunt, nec fuerunt in detrimentum Ecclesiæ, sed in ædificationem, & instructionem illius, & ad conservandos Fratres in regulari observantia; sic sentiunt Novarius in sua *Lucerna Regul. verb. Privileg. num. 4. Bordon. Resolut. 31. quæst. 7. num. 7. Peirin. Tom.*